

BIBLIJA JE KAO OSOBA

vineri, 22 februarie 2019

Vjerovati nekomu, zna i ljubiti ga.

Tako je i naša vjera u Isusovu nauku odmjerena njegovom ljubavlju prema njemu. Ako vjerujemo njegovim riječima, vjerujemo zato što vjerujemo da nas on ljubi. Onaj koji vjeruje da ga Bog ljubi vjeruje tako jer da mu i govori na razne načine. Bog se stalno obrađuje.

U svako vrijeme, koje se uvijek razlikuje, Bog govori na različite načine. U razna vremena našeg života i govor je različit. Različito nam Bog govori u mladosti, različito kad smo bolesni, tužni, radosni, već prema raznim životnim situacijama i dobima. U našem životu ista riječ nema uvijek istu snagu i poruku. Samo Evanđelje, Isusova riječ, različito pada u naš život. Koliko god ga putamo, različito nam pada u srce.

Nikada ne možemo stati u istu rijeku, tako se ni Isusova riječ nikada ne zaustavlja. Različito nam progovara i zna i prema različitim našim stanjima i traženju. S kakvim osjećajima i povjerenjem otvaramo Bibliju? Da li ju čitamo kao pismo od ljubljene osobe ili kao neku bezličnu knjigu. Bibliju se razumije samo ako joj se pristupi kao osobi, s ljubavlju. Isus nam se daje u svojim riječima. Njegove riječi i u sebi nose utjehu i smirenost, pa i smislenost.

Zato se u misli Biblija ljubi. Ona je osoba. Specifičnost Isusove nauke je u tome što je ona identična njegovoj osobi. "Nikad nitko nije tako naučavao..." Isto tako u njegovoj se nauci svaki uvijek prepoznaje. Svi smo mi u njoj sadržani, pa kao da nam ona otkriva našu vlastitu nauku. Kristova je nauka sama njegova osoba.

Njegova je nauka božanska, kao što je i osoba. Tko hoće uti istinsku Kristovu nauku treba biti otvoren na sve ono što ga ona poziva. Ljudi u sebi blokirani su i za Isusovu nauku. Isusova nauka izvlači i iz sumnjavi avosti i zatvorenosti.

Ona lije i ljudsko biće. Isusova nauka poziva na promjenu ljudske dubine. Ona odjekuje u dubini srca. Možda je razlog našeg nerazumijevanja i neprihvatanja njegovih nauka baš u tome što ne prihvaćamo da nas ona mijenja. A Isus je baš zato i došao da nas promjeni u nutrinu. Njegova je riječ živa i radikalna.

Ona s jedne strane jača smionost umiranju da bi se živjelo. Isusova riječ uskrisuje. Netko može reći: "Istao sam Evanđelje i nisam mi osobito nije reklo. Vrlo poznati citati, pa ni tekst radnje nije napet, pa ja u njemu i preko njega nisam susreo Krista".

Ipak, razlog nije u Evanđelju nego u čitanju, u njegovom duhovnom stanju. Taj ga ne čita onako kako ga treba čitati. Evanđelje, Biblija ne čita se kao obična knjiga, kao povijest. Njega treba čitati i slušati samoga Isusa. To znači vjerom

u i u kontakt s njime.

Dr. theol. Davor Lucacela